

Wielrennen is niet langer business as usual

OPINIE – 24/01/13, 06u26

Hoog tijd dat de ploegleiders op tafel slaan bij de organisatoren van de grote rondes. En anders stelt Wim Lagae voor dat ze gaan staken. Lagae is hoofddocent sportmarketing aan Thomas More Antwerpen/KU Leuven.

Verontrustend is de stilte rond de onmenselijke Vuelta 2013, met elf aankomsten bergop en ellenlange bergritten in de Spaanse bakoven. Heeft u één ploegleider, arts of renner een kritische noot horen formuleren?

Na de biecht van Lance Armstrong vroeg Philippe Gilbert of het nu eindelijk weer over wielrennen kon gaan. Ook bondscoach Carlo Bomans vond dat het hoog tijd was om een streep te trekken onder een periode met valsspelers als Armstrong, en vond dat er nu vooral "met de wielersport gewerkt moet worden zoals we bezig zijn".

Als het wielrennen één iets vooral niet mag doen, dan is het voortdoen zoals het bezig was. Verontrustend is de stilte rond de onmenselijk zware Ronde van Spanje 2013. Met elf aankomsten bergop en ellenlange bergritten in de Spaanse bakoven van augustus-september, na een slopend seizoen, oogt de editie 2013 nog heroïscher dan de Vuelta van 2012. Geen enkele betrokkene in wielerland lijkt door te hebben dat dit sportieve monster van drie weken opnieuw het haalbare overschrijft. Heeft u één mecenas, teammanager, ploegleider, wielersportarts, bondsvoorzitter of renner een kritische noot horen formuleren? Moet er vanuit de zenders die de rechten al gekocht hebben, onze VRT op kop, geen signaal uitgaan naar de organiserende mediagroep dat dit gekkenwerk verlicht moet worden?

Cynisme ten top

Toen bleek dat de Rabobank-exit na het Armstrong-dossier niet gevolgd werd door andere sponsors, schakelde de economische wielersport opnieuw over op business as usual. Neen, het huis stond niet in brand. Niemand nam er aanstoot aan dat besmette ex-renners als Vinokourov en Ekimov bij Astana en Katusha het gild van de teammanagers versterkten. Het werd zelfs cynisme ten top toen beiden een aanvraag indienden om met hun team lid te worden van de... 'Beweging voor een geloofwaardige wielersport'.

Vorig weekend nam Lance plaats in de biechtstoel van Oprah om schuld te bekennen, maar ook om halve waarheden en simplismen de wereld in te sturen. Alle Tourrenners zouden ten tijde van zijn zeven overwinningen als junks met bloedzakken hebben rondgezeuld én zijn comeback in 2009 zou er gekomen zijn omdat het wielrennen plots omgetoverd was in een idyllisch sporteiland. Deze ongeloofwaardige metamorfose naar een volledig 'cleane' sport zouden we volgens hem enkel te danken hebben aan de invoering van het individueel biologische atletenpaspoort.

Als de onovertroffen kampioen van de perfide pr-strategie regisseerde Armstrong een uitgelezen forum om het wielrennen, doodziek in de perceptie van de brede publieke opinie, een uppercut toe te dienen. John Fahey, de voorzitter van het Wereldantidopingagentschap WADA, vat dit gevoel treffend

samen: "Ik ben niet onder de indruk van de bekentenissen van Armstrong. Hij zegt dat doping in het hele peloton aanwezig was, maar dat is alleen maar een makkelijke manier om te rechtvaardigen wat hij deed: de boel bedriegen."

Ethisch-medische code

Kernvraag is nu of de wielersport doorhebben dat het krediet van de sport volledig op is. De weinige teammanagers met sectoraffiniteit moeten hun onderhandelingsmacht bundelen om, zoals in andere teamsporten, de organisatoren onder druk te zetten zodat de waanzin van grote rondes van drie weken wordt gestopt en de televisierechten van de Tour eerlijker verdeeld worden. In deze uitzonderlijke tijden is het verantwoord om met het stakingswapen te dreigen, zodat een kalenderverlichting, zoals voorgesteld in de World Series Cycling-plannen, versneld kan worden ingevoerd.

Zullen wielersporters eindelijk aangepord worden om een ethisch-medische sectorcode uit te werken - niet alleen om doping te bannen, maar ook om de wildgroei aan legale supplementen te beheersen. Wanneer wordt er werk gemaakt van controlerende artsen die het werk van teamdokter zullen superviseren en prioritair zullen inzetten op meer basis- en minder luxegeneeskunde?

Als de wielersport niet dringend op alle echelons versterkt wordt met gekwalificeerde managers van buiten de sport, zullen de status-quokrachten het blijven halen. Zonder nieuwe structuren is het aftellen naar een nieuwe wielercrisis. Scary, isn't it?